

Panium - Numărul douăzeci și doi

31 decembrie 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Începând cu 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda a început să dezvăluie adevăruri profetice într-o ordine specifică. Ordinea poate fi ușor identificată prin consultarea articolelor care au fost postate pe site-ul Future for America. În ultimele luni, adevărurile care au fost dezvăluite sunt numeroase și profunde! Ordinea nu este aleatorie, ci deliberată. Succesiunea identifică în mod clar un proces succesiv, deliberat, pe care Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda, îl împlinește pe măsură ce desigilează ultimele solii de încercare pentru biserică și, ulterior, pentru lume. În cartea Apocalipsei, Leul din seminția lui Iuda ia cartea care este pecetluită cu șapte peceti și îndepărtează pecetele una câte una — în ordine.

Vor fi dezvăluite în ordinea lor

După ce aceste șapte tunete și-au rostit glasurile, vine către Ioan porunca, ca și către Daniel, în ce privește cârticica: „Pecetluiește lucrurile pe care le-au rostit cele șapte tunete.” Acestea se referă la evenimente viitoare, care vor fi dezvăluite în ordinea lor. Daniel va sta în partea sa la sfârșitul zilelor. Ioan vede cârticica despecetluită. Atunci profețiile lui Daniel își au locul cuvenit în soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, care urmează să fie date lumii. Despecetluirea cârticicii a fost solia în legătură cu timpul.

Cartea lui Daniel și Cartea Apocalipsei sunt una. Una este o profeție, cealaltă o descoperire; una, o carte pecetluită, cealaltă, o carte deschisă. Ioan a auzit tainele pe care le-au rostit tunetele, dar i s-a poruncit să nu le scrie.

Lumina specială dată lui Ioan, exprimată în cele șapte tunete, a fost o schițare a evenimentelor care aveau să aibă loc sub soliile primului și celui de-al doilea înger. Nu era spre binele poporului ca aceste lucruri să fie cunoscute, deoarece credința lor trebuia în mod necesar să fie pusă la încercare. În rânduiala lui Dumnezeu, aveau să fie proclamate cele mai minunate și mai avansate adevăruri. Soliile primului și celui de-al doilea înger trebuiau să fie proclamate, dar nu urma să fie revelată nicio lumină suplimentară înainte ca aceste solii să-și fi împlinit lucrarea specifică. Aceasta este reprezentată de îngerul care stă cu un picior pe mare, proclamând, cu un jurământ de cea mai înaltă solemnitate, că nu va mai fi timp. Comentariul Biblic Adventist de Ziua a Șaptea, volumul 7, 971.

Revelația finală a „celor șapte tunete” a fost deschisă după anul 2023 și a arătat că „cele șapte tunete” reprezintă de la prima dezamăgire alfa până la ultima dezamăgire omega. Lui Ioan nu i s-a îngăduit să definească „cele șapte tunete”, căci revelația „celor șapte tunete” nu era o împlinire singulară a istoriei, ci o ilustrare a unei „delineări a evenimentelor” care a avut loc în istoria milerită și care avea să se repete în zilele de pe urmă. Împlinirea desăvârșită a fost arătată pentru a ilustra istoria de la 18 iulie 2020 până la legea duminicală ce urmează să vină în curând. Leul a

deschis acea lumină pentru a lumina istoria edificării templului celor o sută patruzeci și patru de mii.

În istoria millerită, "cele șapte tunete" reprezentau perioada 1798-1844, când milleriții au prezentat "cele mai minunate și avansate adevăruri". În desfășurarea lucrării care le fusese încredințată, milleriții au fost puși la încercare. Ei nu au înțeles pe deplin mesajul pe care îl proclamau, nici istoria pe care o împlineau. Adevărurile pe care le proclamau erau ceea ce Sora White definește drept "adevăruri avansate", care nu trebuiau să fie înțelese decât după ce soliile primului și celui de-al doilea înger își împliniseră lucrarea.

Când „cele șapte tunete” își ating împlinirea desăvârșită, acele „evenimente viitoare” sunt reprezentate de soliile celor trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece, în combinație cu cartea lui Daniel. Lucrarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care este reprezentată de „evenimentele viitoare” ale „celor șapte tunete”, constă în îmbinarea cărții lui Daniel cu soliile celor trei îngeri.

Domnul este pe punctul de a pedepsi lumea pentru nelegiuirea ei. El este pe punctul de a pedepsi organizațiile religioase pentru respingerea luminii și a adevărului care le-au fost date. Marea solie, care îmbină soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, trebuie să fie dusă lumii. Aceasta trebuie să fie povara lucrării noastre. Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, volumul 7, 950.

Începând cu 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda dezpecetluiește adevăruri profetice într-o „ordine” specifică.

Istoria mișcării millerite

Există acum aceia care, studiind profețiile lui Daniel și ale lui Ioan, au primit de la Dumnezeu o mare lumină, pe măsură ce parcurgeau, în ordinea lor, terenul pe care profețiile speciale se aflau în curs de împlinire. Ei au purtat poporului solia timpului. Adevărul a strălucit limpede ca soarele la amiază. Evenimente istorice, care arătau împlinirea directă a profeției, au fost prezentate înaintea poporului, iar profeția a fost văzută ca fiind o schițare figurativă a evenimentelor care duc până la încheierea istoriei acestui pământ. Mesaje alese, cartea 2, 101, 102.

Ordinea în care Hristos desigilează mesajul "Strigătului de la miezul nopții" reprezintă "evenimente istorice" care arată o "împlinire directă a profeției" ce duce la închiderea harului. Împlinirea directă a profeției în zilele din urmă nu este o descoperire a profețiilor bazate pe timp, însă Palmoni încă folosește numere pentru a identifica împlinirile directe ale profeției. Nu mai este timp și, deși milleriții au purtat "solia timpului" către generația lor, solia îngerului al treilea este mai puternică decât "timpul".

Domnul mi-a arătat că solia celui de-al treilea înger trebuie să înainteze și să fie proclamată copiilor risipiți ai Domnului și că nu trebuie să fie legată de timp; căci timpul nu va mai fi niciodată o încercare. Am văzut că unii căpătau un entuziasm fals, izvorât din propovăduirea timpului; că solia celui de-al treilea înger era mai puternică decât poate fi timpul. Am văzut că

această solie poate sta pe propria ei temelie și că nu are nevoie de timp ca să fie întărită, și că va înainta în putere mare, își va face lucrarea și va fi scurtată în neprihănire. Experiențe și Viziuni, 48.

„Ordinea” secvențială a desigilării adevărilor profetice identifică o istorie progresivă, dar identifică și dezvoltarea mesajului. „Ordinea” istoriei reprezentate și, de asemenea, pașii prin care Leul din seminția lui Iuda desigilează mesajul de la 31 decembrie încoace sunt amândouă de importanță mântuitoare pentru a fi înțelese. În iulie 2023, un glas în pustie a început să pregătească calea pentru desigilarea din 31 decembrie 2023. Apoi Leul din seminția lui Iuda a desigilat Apocalipsa, capitolul întâi.

Nimic altceva

Mesajele solemne care au fost date, în ordinea lor, în Apocalipsa trebuie să ocupe primul loc în mintea poporului lui Dumnezeu. Nu trebuie îngăduit ca altceva să ne acapareze atenția. Mărturii, volumul 8, 301, 302.

Articolele începute în 2023 trebuie să „ocupe primul loc în mințile poporului lui Dumnezeu.”

Tot ceea ce Dumnezeu a rânduit în istoria profetică să se împlinescă în trecut s-a împlinit, iar tot ceea ce încă urmează să vină, în ordinea sa, se va împlini. Daniel, profetul lui Dumnezeu, stă la locul său. Ioan stă la locul său. În Apocalipsă, Leul din seminția lui Iuda le-a deschis celor ce studiază profeția cartea lui Daniel, și astfel Daniel stă la locul său. El depune mărturie, aceea pe care Domnul i-a descoperit-o în vedenie cu privire la marile și solemnele evenimente pe care trebuie să le cunoaștem, în timp ce stăm chiar la pragul împlinirii lor.

„În istorie și în profeție, Cuvântul lui Dumnezeu înfățișează conflictul îndelungat dintre adevăr și eroare. Acest conflict este încă în desfășurare. Lucrurile care au fost se vor repeta.” Mesaje alese, cartea 2, 109.

Treizeci

Solia din Daniel 11:40 a fost desigilată și formalizată în 1996. Treizeci de ani mai târziu, istoria ascunsă a aceluiași verset este acum în curs de a fi desigilată, în legătură cu formalizarea soliei Strigătului de la miezul nopții, o solie care constă într-o predicție externă corectată referitoare la Islam, în legătură cu o solie internă corectată a Strigătului de la miezul nopții. Solia Strigătului de la miezul nopții este proclamată înaintea legii duminicale din versetul șaisprezece, căci în pildă ușa se închide la legea duminicală.

Petru

Aceasta îl așază pe Petru în istoria pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii. Petru a avut un mesaj pe care l-a proclamat în odaia de sus și un mesaj pe care l-a proclamat în templu. Mesajul din odaia de sus este Strigătul de la miezul nopții al pildei, iar mesajul din templu este strigătul cel tare al celui de-al treilea înger. Pentru ca Petru să proclame mesajul din odaia de sus al Strigătului de la miezul nopții, mesajul lui Petru trebuia mai întâi să fie corectat și formalizat. Corectarea și formalizarea sunt împlinite prin reunirea liniilor profetice pe care Leul din seminția lui Iuda le

identifică din 31 decembrie 2023 înapoi.

Lucrarea de acum constă în formalizarea mesajului Strigării de la miezul nopții. Formalizarea mesajului a fost prefigurată de William Miller în 1831 și de revista The Time of the End în 1996. Corectarea mesajului care a produs prima dezamăgire la 18 iulie 2020 a fost prefigurată atât de Josiah Litch, cât și de Samuel Snow. Lucrarea pe care fiecare a împlinit-o a 'cauzat' 'efectul' care a urmat în siajul zilei de 11 august 1840 și în siajul mișcării lunii a șaptea. În 1840 mesajul a fost dus la fiecare post misionar din lume, iar în 1844 mesajul Strigării de la miezul nopții a măturat coasta de est a Statelor Unite ca un val de maree. Lucrarea oamenilor a 'cauzat' 'efectul' unei revărsări a Duhului Sfânt. 1840 s-a adresat lumii, reprezentată de mare, iar 1844 s-a adresat Statelor Unite, reprezentate de pământ. Simbolul anului 1840 a fost Hristos stând pe pământ și pe mare în Apocalipsa, capitolul zece, iar chiar acel capitol identifică istoria de la 1840 până la 1844 și îl înfățișează pe Hristos stând pe pământ și pe mare.

Atât în 1840, cât și în 1844, corecția adusă predicției a constat într-o deplasare înainte în timp, până la data precisă. Una era o predicție despre Islam, iar cealaltă o predicție despre pilda celor zece fecioare. Una era externă, iar cealaltă internă. 1844 a cuprins, de asemenea, o eroare, aceea a neînțelegerii sanctuarului. Era sanctuarul pământului sau era vorba de sanctuarul ceresc? Neînțelegerea era chiar mai profundă decât simpla definiție a sanctuarului, întrucât ea reprezenta și o probă dacă un suflet avea să-L urmeze pe Hristos din Locul Sfânt în Locul Preasfânt.

L-am văzut pe Tatăl ridicându-se de pe tron și, într-un car de foc, intrând în Sfânta Sfintelor, dincolo de perdea, și așezându-se. Atunci Isus s-a ridicat de pe tron, iar cei mai mulți dintre cei care erau aplecați s-au ridicat împreună cu El. Nu am văzut să treacă nici măcar o rază de lumină de la Isus către mulțimea nepăsătoare, după ce s-a ridicat, și ei au rămas în întuneric desăvârșit. Cei care s-au ridicat odată cu Isus și-au ținut ochii ațintiți asupra Lui, pe măsură ce părăsea tronul și îi conducea puțin mai departe. Apoi și-a ridicat brațul drept și am auzit dulcea Sa voce zicând: „Așteptați aici; Mă duc la Tatăl Meu ca să primesc împărăția; păstrați-vă veșmintele fără pată, iar în puțină vreme Mă voi întoarce de la nuntă și vă voi primi la Mine.” Atunci un car de nori, cu roți ca un foc arzător, înconjurat de îngeri, a venit acolo unde era Isus. El a urcat în car și a fost purtat la Sfânta Sfintelor, unde ședea Tatăl. Acolo L-am văzut pe Isus, un Mare Preot însemnat, stând înaintea Tatălui. Pe poalele veșmântului Său era un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie. Cei care s-au ridicat împreună cu Isus își înălțau credința către El, în Sfânta Sfintelor, și se rugau: „Tatăl meu, dă-ne Duhul Tău.” Atunci Isus sufla asupra lor Duhul Sfânt. În acea suflare se aflau lumină, putere și multă dragoste, bucurie și pace.

M-am întors să privesc spre grupul care încă era plecat înaintea tronului; ei nu știau că Isus îl părăsise. Satana părea să fie lângă tron, încercând să ducă mai departe lucrarea lui Dumnezeu. I-am văzut ridicându-și privirea spre tron și rugându-se: «Tată, dă-ne Duhul Tău.» Atunci Satana sufla asupra lor o influență necurată; în ea era lumină și multă putere, dar nu dulce iubire, bucurie și pace. Scopul Satanei era să-i mențină amăgiți și să-i atragă înapoi, înșelându-i pe copiii lui Dumnezeu. Scrieri timpurii, 55, 56.

Sanctuarul a fost identificat drept „cheia” care a explicat toate neînțelegerile pricinuite de neînțelegerea sanctuarului. A fost „cheia” care a explicat dezamăgirea. În zilele de pe urmă,

„cheia” este dezamăgirea, care explică neînțelegerea templului.

Începând cu 22 octombrie 1844, „timpul nu mai este”, iar eroarea dezamăgirii din 18 iulie 2020 trebuie acum corectată, dar nu în termeni de timp, căci timpul nu mai este.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că nu va mai fi vreme; ci, în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit El robilor Săi, prorocilor. Apocalipsa 10:5-7.

Locul prezicerii care trebuie corectată este Nashville, Tennessee, iar acest loc nu poate fi schimbat, căci este identificat nu de Future for America, ci de Ellen White, iar Spiritul Profetic nu dă greș niciodată.

Când eram la Nashville, tocmai vorbisem poporului, iar în timpul nopții a apărut un imens glob de foc care a venit chiar din cer și s-a așezat în Nashville. Din acel glob ieșeau flăcări ca niște săgeți; casele erau mistuite; casele se clătinau și se prăbușeau. Unii dintre ai noștri stăteau acolo. «Este întocmai cum ne-am așteptat», ziceau ei, «ne-am așteptat la aceasta.» Alții își frângeau mâinile în agonie și strigau către Dumnezeu după îndurare. «Știați», ziceau ei, «știați că urma să vină aceasta și nu ați rostit niciun cuvânt ca să ne avertizați!» Păreau de parcă aproape i-ar fi sfâșiat, la gândul că nu le spusese niciodată și nu le dăduseră niciun fel de avertizare. Manuscris 188, 1905.

Problema de fond în legătură cu bilele de foc asupra orașului Nashville este că ea identifică faptul că Adventismul de Ziua a Șaptea laodicean cunoștea mesajul de avertizare privitor la Nashville, dar a păstrat tăcerea. Acesta este punctul din istoria profetică în care se manifestă „rușinea” sau „bucuria” mesajului Strigării de la miezul nopții. Acesta este punctul în care cei meniți să devină stindardul încep să fie înălțați, în contrast cu aceia care sunt atunci făcuți de rușine de către cei din lume, exasperați și mâniți de faptul că Adventismul de Ziua a Șaptea laodicean nu a dat niciun avertisment cu privire la Nashville. Aceeași distincție profetică a fost reprezentată pe Muntele Carmel între Ilie și prorocii lui Baal, și în istoria îngerului al doilea din istoria millerită, când protestanții au devenit protestanți apostatați și au început rolul lor ca prorocul mincinos, devenind fiicele Romei. În 1989, cornul politic, prin Reagan, a făcut întocmai același lucru; numai că Reagan nu a devenit o fiică a Romei, ci a devenit un Ahab și un Clovis cel Întâi, amănți ai Romei.

Mi-a fost prezentată o scenă. Era în noaptea dinaintea Sabatului. Atunci mi-a fost prezentată acea scenă. Am privit pe fereastră și am văzut o imensă minge de foc care venise din cer, și a căzut acolo unde se ridicau clădiri cu coloane; în mod deosebit mi-au fost arătate coloanele. Și părea că mingea a venit chiar asupra clădirii și a zdrobit-o, și au văzut că se ramifica, se ramifica, se mărea, și au început să strige și să jelească și să jelească, și să-și frângă mâinile; și mi s-a părut că unii dintre ai noștri stăteau acolo, spunând: "Ei bine, este tocmai ceea ce am așteptat; este tocmai despre ceea ce am vorbit; este tocmai despre ceea ce am vorbit." "Știați?" au zis oamenii. "Știați și nu ne-ați spus despre aceasta?" Mi s-a părut că era o asemenea agonie pe chipurile lor, o asemenea agonie în înfățișarea lor. Manuscrisul 152; 1904.

Dezamăgirea din 18 iulie 2020 este „cheia” pentru identificarea templului care urmează să fie înălțat ca un standard. Distincția dintre două clase de adventiști este o temă majoră a profeției biblice. Ieremia a refuzat să se alăture „adunării batjocoritorilor”, iar bisericile din Smirna și Filadelfia au fost ambele contrastate cu sinagoga Satanei, care pretindeau că sunt iudei, dar nu erau. Distincția dintre cele două clase de adventiști mărturisitori este reprezentată de metodologia pe care o folosesc în studierea Bibliei. Aceasta este distincția dintre adevărata educație și „educația superioară, așa-numită”, cum o numește Sora White.

Nashville este cunoscut drept „Atena Sudului”, iar cea mai celebră clădire care reprezintă Grecia în Nashville este Partenonul din Centennial Park, construit în 1897 ca o replică în mărime naturală a Partenonului grecesc antic. A fost ridicat pentru a celebra centenarul admiterii Tennessee-ului ca stat, în 1796, și a fost menit să fie demolat după festivitate. În schimb, terenul a fost transformat într-un parc în 1903, iar Partenonul a fost reconstruit definitiv între 1920 și 1931.

Numele „Parthenon” derivă din cuvântul grec parthénos, care înseamnă „fecioară” sau „virgină”, făcând trimitere la Atena în ipostaza ei de zeiță neatinsă, înțeleaptă și războinică a înțelepciunii, strategiei, artelor, meșteșugurilor și civilizației. Construit între 447–432 î.Hr. pe Acropola din Atena, adăpostea o statuie crisolefantină (aur și fildeș) monumentală a Atenei, realizată de sculptorul Fidias—servind, în esență, drept „casă” sau reședință divină a sa, unde se credea că este prezentă.

Accentul pus de sistemul educațional occidental pe cunoaștere cuprinzătoare, pe interogație critică, pe formare civică și pe cadrul artelor liberale este înrădăcinat în mod fundamental în filosofia și practica Greciei antice. Fără Academia lui Platon, Liceul lui Aristotel sau paideia ateniană, învățământul modern, așa cum îl cunoaștem, ar arăta cu totul altfel.

În 1904, la nouă mile în afara orașului Nashville, a fost înființată Școala Madison. Ellen White a fost membră fondatoare a consiliului de administrație al Școlii Madison originale (denumită oficial Nashville Agricultural and Normal Institute, iar mai târziu cunoscută ca Madison College). Ea a activat ca membră fondatoare a consiliului de administrație încă de la înființarea din 1904. Ea a rămas în consiliu până în jurul anului 1914 (anul anterior morții sale, survenite în 1915).

Acesta a fost singurul consiliu de conducere al unui colegiu sau al unei instituții în care ea a acceptat vreodată să facă parte ori să activeze. Ea a limitat în mod deliberat asemenea poziții formale în alte organizații adventiste, însă a făcut o excepție pentru Madison datorită conformității sale cu sfaturile ei educaționale (autosusținută, bazată pe fermă, formare cu orientare misionară care accentua Scriptura, munca manuală și pregătirea practică pentru slujire în Sud și dincolo de acesta). Mesajele către Nashville de la Sora White au venit în 1904 și 1905, în aceeași perioadă în care Școala Madison își începea activitatea, iar expoziția Partenonului era transformată într-o instalație permanentă în parcul permanent. Simbolul educației grecești și cel al educației cerești își marcau amândouă începuturile în același interval scurt de timp, care a fost și perioada în care au fost date viziunile despre bilele de foc din Nashville.

Noaptea trecută mi s-a înfățișat o scenă. Poate că nu mă voi simți niciodată liber să o dezvolt în întregime, dar voi dezvolt puțin.

Se părea că o imensă minge de foc a coborât asupra lumii și a zdrobit case mari. Din loc în loc se înălța strigătul: «Domnul a venit! Domnul a venit!» Mulți erau nepregătiți să-L întâmpine, dar câțiva spuneau: «Lăudați pe Domnul!»

„De ce Îl lăudați pe Domnul?”, au întrebat aceia asupra cărora venea pieire năprasnică.

'Pentru că acum vedem ceea ce am căutat.'

„Dacă ați crezut că aceste lucruri aveau să vină, de ce nu ne-ați spus?” a fost teribilul răspuns. „Nu știam despre aceste lucruri. De ce ne-ați lăsat în neștiință? Iarăși și iarăși ne-ați văzut; de ce nu ați căutat să ne cunoașteți și nu ne-ați spus despre judecata ce avea să vină și că trebuie să-I slujim lui Dumnezeu, ca nu cumva să pierim? Acum suntem pierduți!” Manuscris 102, 1904.

Contextul mesajelor despre Nashville a fost ancorat geografic într-un cadru spiritual al educației adevărate sau false. O educație care pregătește un suflet să fie cetățean fie al cerului, fie al pământului. Nu există nicio referire la Islam în viziunile soarei White despre Nashville; așadar, care ar fi justificarea de a atașa Islamul viziunii cu bile de foc asupra orașului Nashville? Cum s-ar alinia o corectare a mesajului despre Nashville din 2020 cu lucrarea lui Josiah Litch și a lui Samuel Snow? Corectările lor au fost făcute când au recunoscut că aceleași dovezi care conduseseră la prima predicție erau dovezile care stabileau predicția corectată.

Dovezile cu privire la Islam au fost stabilite cu mult înainte de a fi puse în legătură cu mesajul de avertizare din Nashville. Mesajul Islamului este în mod direct legat de mesajul îngerului al treilea. Acest fapt este ilustrat prin câteva mărturii biblice. Avertizarea îngerului al treilea reprezintă un avertisment cu privire la semnul autorității împăratului de la miazănoapte, iar avertizarea Islamului este reprezentată de avertizarea fiilor răsăritului.

Dar vești dinspre răsărit și dinspre miazănoapte îl vor tulbura: de aceea va porni cu mare mânie ca să nimicească și să-i piardă cu desăvârșire pe mulți. Daniel 11:44.

Îngerul al treilea a intrat în istorie la 22 octombrie 1844, când a început să sune a șaptea trâmbiță. A șaptea trâmbiță este, de asemenea, al treilea vai al Islamului. Răzvrătirea din 1863 a amuțit sunetul celei de-a șaptea trâmbițe până la 11 septembrie, când îngerul al treilea a coborât în capitolul optsprezece din Apocalipsa, în timp ce marile clădiri ale New Yorkului au fost aduse la pământ printr-o atingere a puterii lui Dumnezeu.

9/11 a fost alfa sau începutul timpului pecetluirii, care se încheie la omega sau sfârșitul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, la legea duminicală ce va veni în curând.

9/11 este alfa a timpului de încercare al icoanei fiarei în Statele Unite, care se încheie la omega a timpului de încercare al icoanei fiarei în Statele Unite, care are loc atunci când semnul fiarei este impus în Statele Unite.

9/11 este alfa sau începutul judecății celor vii asupra fiarei din pământ, inclusiv asupra coarnelor ei republicane și protestante, judecată care se încheie odată cu legea duminicală iminentă.

9/11 este Alfa „zilei pregătirii Domnului”, care se încheie odată cu testul cu privire la ziua Sabatului Domnului.

9/11 este alfa zidirii templului, zidire reprezentată de piatra de temelie, care se încheie atunci când piatra de coronament omega este așezată deasupra templului.

11 septembrie este alfa celui de-al treilea vai din Statele Unite, care se încheie la cutremurul din Apocalipsa, capitolul unsprezece, care este legea duminicală ce urmează curând. La acel cutremur, al treilea vai vine îndată. Istoria bilelor de foc de la Nashville se petrece înainte de închiderea timpului de probă, la legea duminicală, în ciuda proclamației celor care îi condamnă pe adventiștii laodiceeni, susținând: „Acum suntem pierduți.”

Cartea lui Ioel și împlinirea ei la Cincizecime prezintă dezbaterile privind solia Strigătelor de la miezul nopții, când o clasă care nu poate înțelege sporirea cunoștinței îi acuză pe cei ce înțeleg că sunt beți. Confruntarea dintre bețivii lui Efraim și cei înțelepți este un subiect adesea abordat în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Un element al adevărului este că solia este una în două etape, așa cum este ilustrat de Petru în odaia de sus și apoi în templu. Aceasta este reprezentată de judecata care începe de la casa lui Dumnezeu și apoi se extinde asupra celor din afara casei lui Dumnezeu. Procesul judecării este de asemenea reprezentat de cele două glasuri din capitolul optsprezece din Apocalipsă, unde primul glas este de la 9/11 până la legea duminicală, iar apoi al doilea glas din versetul patru marchează legea duminicală. Deosebirea dintre adevărata și falsă solie profetică a ploii târzii este ilustrată, de asemenea, de Ilie, pe care Maleahi îl identifică drept cel ce se întoarce chiar înainte de închiderea timpului de probă.

Simbolurile celor înțelepți și ale celor neînțelepți de pe Muntele Carmel au fost „Ilie cel înțelept” și profeții nebuni ai lui Baal. Ilie este Petru, iar profeții lui Baal sunt bețivii lui Efraim. Odată ce bețivii neînțelepți sunt manifestați drept falșii profeți ai lui Baal, prin revărsarea focului, poporul răspunde în cele din urmă: „Domnul, El este Dumnezeu.” Adventiștii de Ziua a Șaptea laodiceeni sunt manifestați ca atare, la împlinirea predicției de la Nashville. Cei din afara adventismului care sunt atunci treziți cu privire la necredințioșia celor neînțelepți sunt aduși la convingere, dar timpul lor de probă nu s-a încheiat încă. Ilustrarea manifestării fecioarelor înțelepte și neînțelepte, reprezentată prin mesajul de avertizare de la Nashville, este un semn de hotar în împlinirea finală desăvârșită a pildei celor zece fecioare.

Dezamăgirea din 18 iulie 2020 definește solia care trebuie corectată și manifestarea celor din cadrul Adventismului care au untelemnul și a celor care nu-l au. Cei cărora le lipsea solia untelemnului care avertizează Nashville sunt apoi contrapuzi celor care posedă untelemnul. Dintre cele două clase care fie au, fie nu au untelemnul soliei, o clasă a trecut printr-o dezamăgire care a fost reprezentată de prima dezamăgire din istoria milerită, cealaltă nu are acea experiență. Fără dezamăgirea tipificată de milerități nu există nicio corecție de făcut în privința vreunei predicții eșuate. Faptul că predicția din 2020 cu privire la Nashville identifica Islamul este în acord cu un element al unei solii eșuate care trebuie corectată.

O dovadă a acestui fapt constă în faptul că istoria în care sosesc bilele de foc de la Nashville nu numai că se armonizează cu istoria primei dezamăgiri a milerităților și cu corectarea ulterioară a

mesajului, ci are loc, de asemenea, în cadrul unei istorii care începe cu sosirea celui de-al treilea înger la 9/11, marcând sosirea Islamului celui de-al treilea vai, și în care Islamul sosește din nou, în mod profetic, la cutremurul legii duminicale din Apocalipsa unsprezece. Menținerea Islamului în mesaj, fără nicio referire directă din partea Sorei White la Islam și la avertizarea din Nashville, se întemeiază pe tema istoriei, aceasta fiind Islamul.

În al o sută cincizeci și treilea articol al seriei intitulate Cartea lui Daniel, am identificat că, în acord cu mărturia lui Balaam și a măgăriței, islamul, reprezentat de măgăriță, ar avea trei interacțiuni principale cu Statele Unite în istoria de la 9/11 până la legea duminicală. Am identificat 9/11 drept primul, apoi 7 octombrie 2022 drept al doilea. Am remarcat că primul atac a fost asupra Țării celei minunate spirituale, iar al doilea atac a fost asupra Țării celei minunate literale a lui Israel și că al treilea atac va fi atacul de la cutremurul legii duminicale. Am subliniat că istoria lui Balaam, la acest nivel profetic, purta semnătura adevărului, căci primul și ultimul atac au fost asupra Țării celei minunate spirituale, iar atacul din mijloc a fost asupra Țării celei minunate literale, care este un simbol al răzvrătirii. Vedem acum că o a patra lovitură, care marchează începutul mesajului Strigării de la miezul nopții, va avea loc în Țara cea minunată spirituală, când se vor împlini bilele de foc din Nashville. Aceasta înseamnă că a doua lovitură a lui Balaam și a măgăriței sale este dublă, cu prima dintre cele două lovituri asupra Țării celei minunate literale și a doua asupra Țării celei minunate spirituale.

Articolul a prezentat un adevăr incomplet, pe care Leul din seminția lui Iuda l-a revelat acum drept o altă mărturie a legăturii profetice a Islamului cu bilele de foc din Nashville. Un alt argument în sprijinul asocierii Islamului cu bilele de foc se găsește în liniile de reformă ale istoriei sacre. Fiecare mișcare de reformă are o temă proprie, particulară, care străbate întreaga mișcare de reformă. În mișcarea de reformă a lui Moise, era vorba despre intrarea în legământ cu un popor ales. În linia de reformă a lui Hristos, era vorba despre Mesia. În linia de reformă a lui David, era vorba despre Cele Zece Porunci și despre sanctuar. La milleriți, tema a fost timpul profetic, căci milleriții purtau "solia timpului". Odată cu sosirea celui de-al treilea înger la 11 septembrie, tema pentru linia de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii a fost identificată drept: Islamul celui de-al treilea vai, fiii Răsăritului, asinul profeției biblice, caii de război din Apocalipsa 9, vântul de răsărit, lăcustele și mânierea neamurilor.

Cutremurul din Apocalipsa unsprezece identifică Islamul asociat celui de-al treilea vai, reprezentând totodată încheierea soliei Strigării de la miezul nopții. Strigarea de la miezul nopții a fost preînchipuită de intrarea triumfală a lui Hristos în Ierusalim, care a început cu dezlegarea măgărușului. Începutul Strigării de la miezul nopții în istoria milerită a fost sosirea lui Samuel Snow, călare, la adunarea de tabără de la Exeter. Începutul perioadei Strigării de la miezul nopții este marcat de simboluri ale Islamului. Există mărturii abundente care confirmă că solia corectată din 18 iulie 2020 include Islamul ca parte a soliei de avertizare. Nu este identificată nicio dată, dar bilele de foc din Nashville identifică controversa "vinului nou" în zilele de pe urmă, așadar bilele de foc din Nashville includ Islamul, dar ce se poate spune despre identificarea bilelor de foc drept arme nucleare?

Mesajul trebuie să păstreze desemnarea Islamului drept antagonistul în cadrul atacului, întemeiată pe mărturia a numeroși martori. Greșeala fixării timpului, care trebuie corectată, este tipificată atât de 1840, cât și de 1844. Timpul nu mai trebuie să facă parte din mesajul profetic, deși numerele încă sunt parte din el. Greșeala reprezentată de neînțelegerea sanctuarului trebuie, de asemenea, soluționată, dar, înainte ca ea să poată fi soluționată și încorporată în mesajul corectat, greșeala care a fost tipificată de neînțelegerea sanctuarului trebuie identificată. Ce a reprezentat acea neînțelegere a sanctuarului în avertizarea de la Nashville din 18 iulie?

Susțin că răspunsurile se găsesc în lumina care este desigilată începând de la sfârșitul anului 2023. Cele trei linii paralele de unsprezece capitole, începând cu capitolele unsprezece și încheindu-se cu capitolul douăzeci și doi, în Geneza, Matei și Apocalipsa, constituie reînnoirea legământului lui Dumnezeu cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Respingem oare oferta Sa de îndurare, prefăcându-ne că nu l-am auzit chemarea, sau ne plecăm și proclamăm, prin puterea noastră omenească: „Tot ceea ce El poruncește, voi face”? Sau Îi îngăduim Duhului Sfânt să scrie legea Sa pe inimile și mințile noastre?

Răspunsurile se găsesc, de asemenea, în dezpecetluirea capitolului doisprezece din Daniel, a celor trei versete care prezintă timpul ca pe soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Aceste trei versete marchează, de asemenea, data de 31 decembrie 2023 în versetul șapte, data de 18 iulie 2020 în versetul doisprezece, iar apoi perioada de la 1989 până la legea duminicală și mai departe până la închiderea timpului de probă este reprezentată în versetul unsprezece. Aceste trei adevăruri, în cadrul acestor trei versete, se află chiar în pasajul Scripturii în care este enunțat procesul triplu de testare care are loc întotdeauna atunci când o profeție este dezpecetluită!

Hristos nu a desigilat pur și simplu testul triplu din Daniel 12, ci a și identificat acele teste ca constând într-un test fundamental, urmat de un test al templului, apoi de un test de turnesol. El a mai precizat că testul fundamental a început la 31 decembrie 2023 și s-a întemeiat pe testul fundamental al mișcării milerite, așa cum este reprezentat de antihrist, care este simbolul ce stabilește viziunea externă.

El a identificat apoi al doilea test, testul templului, ca fiind reprezentat de vedenia lui Daniel despre Hristos în templu, din capitolul zece. Acest test se află în curs în prezent. Desigilarea din capitolul doisprezece al lui Daniel a datelor 1989, 18 iulie 2020, 31 decembrie 2023 și a Legii duminicale include vedenia Romei și vedenia lui Hristos. Ambele vedenii sunt prezentate în chiar aceeași vedenie în care se află desigilarea capitolului doisprezece. Cele trei capitole alcătuiesc o singură vedenie, iar vedenia lui Hristos este testul templului din capitolul zece, vedenia antihristului este testul temeliei din capitolul unsprezece, iar jaloanele celor o sută patruzeci și patru de mii din capitolul doisprezece constituie al treilea, și anume testul de turnesol, în care cei neînțelepți sunt despărțiți de cei înțelepți, pe când mulți sunt curățiți, albiți și încercați.

Testul templului a dezvăluit lumina din Levitic 23, care era lumina chivotului legământului, care este lumina alfa a Sabatului zilei a șaptea și lumina omega a Sabatului anului al șaptelea. Lumina Sabatelor alfa și omega identifică lumina întrupării. Acea lumină identifică asumarea de către Dumnezeu a trupului omenesc în scopul restaurării unirii Divinității cu omenescul, care este

lucrarea pe care Hristos a început-o la 22 octombrie 1844; lucrarea pe care El o încheie acum în judecata celor vii.

Lumina din Leviticul douăzeci și trei a unit laolaltă sărbătorile de primăvară alfa cu sărbătorile de toamnă omega, pentru a produce chiar istoria de la 31 decembrie 2023 până la închiderea timpului de probă al omenirii. În cadrul acestei linii, testul fundamental este marcat ca sosind la 31 decembrie 2023, iar testul templului este identificat ca începând în 2025 și se întinde până la testul de turnesol al Sărbătorii Trâmbițelor. Glasul din pustie, care a început în iulie 2023, este marcat de Sărbătoarea Azimilor, care s-a încheiat la cinci zile după reperul în trei părți. A urmat apoi o perioadă de treizeci de zile, urmată de un reper în trei părți, după care au urmat cinci zile, ilustrând astfel cei trei pași ai Evangheliei veșnice. Reperul alfa în trei părți, urmat de cinci zile, este îngerul dintâi; cele treizeci de zile constituie al doilea înger; iar reperul omega în trei părți, urmat de cinci zile până la legea duminicală a Cincizecimii, este al treilea înger.

Hristos a descoperit, de asemenea, lumina Leviticului douăzeci și trei, construind chivotul legământului în timpul de testare al templului. Mesajul sau îngerul Sabatului zilei a șaptea, pe o parte a chivotului, iar îngerul Sabatului anului al șaptelea, pe cealaltă parte a chivotului, reprezintă heruvimii acoperitori care privesc în chivot. În istoria pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, lumina dublă a acelor doi îngeri reprezintă Sabatul zilei a șaptea și doctrina întrupării; acestea reprezintă un subiect care va fi studiat pentru veșnicie.

Desigur, dacă nu poți vedea cele șapte vremi ca simbol al jubileului, Proclamația de Emancipare spirituală din 1863, atunci nu vei vedea că profețiile Alfa și Omega ale lui William Miller au fost cele șapte vremi și cele două mii trei sute de zile. Neputința de a vedea semnificația acelor două profeții de timp înrudite împiedică orice recunoaștere a faptului că 1798 reprezintă cele șapte vremi, iar 1844 reprezintă cele două mii trei sute de zile. Cu o asemenea lipsă de cunoaștere ar fi practic imposibil să se vadă că, atunci când Leviticul douăzeci și trei este adus împreună rând după rând, juxtapunând primele sale douăzeci și două de versete, care stabilesc sărbătorile de primăvară, cu ultimele douăzeci și două de versete ale sărbătorilor de toamnă, linia începe cu Sabatul zilei a șaptea, reprezentat de 1844, iar Sabatul care încheie linia celor patruzeci și patru de versete este Sabatul pământului, reprezentat de 1798.

Incapacitatea de a vedea relația celor două Sabate reprezintă incapacitatea de a vedea că cele șapte vremuri din 1798 reprezintă umanitatea, iar cele două mii trei sute de zile din 1844 reprezintă Divinitatea. Cu o orbire atât de profundă, ar părea aproape imposibil să se recunoască faptul că lumina alfa a Sabatului zilei a șaptea și lumina omega a doctrinei întrupării identifică lucrarea lui Hristos de a-Și uni Divinitatea cu umanitatea omului căzut. Lucrarea lui Hristos de a-Și uni Divinitatea cu umanitatea noastră este lucrarea de a uni 1798 cu 1844, căci 1798 reprezintă trupul omenesc, iar 1844 reprezintă Divinitatea.

Omenirea a fost creată după chipul lui Dumnezeu, având o natură superioară și una inferioară. Natura superioară a omului este trupească și vândută păcatului. Hristos dă unui suflet convertit mintea Sa în clipa convertirii, căci convertirea este momentul în care are loc îndreptățirea, iar a fi îndreptățit înseamnă a fi făcut neprihănit. Natura inferioară nu poate fi răscumpărată în mod

instantaneu, iar făgăduința Evangheliei cu privire la natura inferioară este că vom primi un trup proslăvit la revenirea lui Hristos. Natura superioară este mintea, iar natura inferioară este trupul. Natura superioară este profeția celor șapte vremuri, care s-a încheiat la 22 octombrie 1844, în Ziua Ispășirii, când atât trâmbița a șaptea, cât și trâmbița jubileului au început să sune. Cele șapte vremuri ale naturii inferioare s-au încheiat în 1798, căci ea nu poate fi înnoită până la A Doua Venire a lui Hristos.

Cele șapte vremi din 1798, cele șapte vremi din 1844 și cei două mii trei sute de ani din 1844 reprezintă lucrarea lui Hristos, începută la 22 octombrie 1844. Acea lucrare era aceea de a îmbina Dumnezeu Sa cu umanitatea, dar când templul, alcătuit din umanitate și Dumnezeu, urma să fie unit în 1844, 1798 nu trebuia să fie inclus, căci el reprezintă curtea Neamurilor.

Testul templului include măsurarea templului, iar încă de la începutul istoriei desigilării, care a debutat în 2023, desigilarea celor șapte tunete a identificat istoria de la prima dezamăgire până la Marea Dezamăgire drept manifestarea finală și desăvârșită a istoriei reprezentate de cele șapte tunete, despre care inspirația spune că reprezintă evenimentele petrecute în timpul istoriei primului și a celui de-al doilea înger, precum și evenimente viitoare care aveau să fie dezvăluite în ordinea lor. Împlinirea desăvârșită a fost așezată în cadrul adevărului, care a fost una dintre primele revelații apărute în 2023. Dezamăgirea de la început a reprezentat dezamăgirea omega, iar la mijloc a fost adunarea de tabără de la Exeter, unde înțelepții și neînțelepții au fost separați pe baza „untdelemnului” mesajului.

Templul mileriților a fost ridicat de la o dezamăgire la alta; astfel se identifică templul celor o sută patruzeci și patru de mii ca fiind ridicat de la 18 iulie 2020 până la apropiata Lege duminicală, unde ușa se închide în pildă, așa cum s-a închis la 22 octombrie 1844. Istoria reprezentată de cele șapte tunete este aceeași istorie reprezentată în lumina lui Daniel 12. Lumina celor o mie două sute nouăzeci de zile din Daniel 12 se leagă direct de perioada de treizeci de ani care este reprezentată în versetul unsprezece. Ea este, de asemenea, legată de cei treizeci de ani caracterizați de primul reprezentant al legământului cu un popor ales și de profetul care a fost ridicat pentru a identifica schimbarea relației de legământ a lui Israel literal în Israel spiritual. Cele treizeci de zile din mijlocul cadrului din Leviticul 23 sunt aceiași treizeci de ani ai primei trepte a legământului în trei etape al lui Avraam cu Dumnezeu. Cei treizeci de ani de la 508 la 538 din versetul unsprezece sunt un simbol al preoției celor o sută patruzeci și patru de mii.

Cele treizeci de zile din structura din Leviticul douăzeci și trei fac parte din cele patruzeci de zile în care Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi față în față până când S-a înălțat. Treizeci este un simbol al preoților care începeau să slujească la vârsta de treizeci de ani. Cei treizeci de ani de la 508 până la 538 identifică tranziția de la Roma păgână la Roma papală și, făcând aceasta, identifică tranziția preoției laodiceene a celor o sută patruzeci și patru de mii către preoția filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. Tranziția are loc în trei etape, reprezentate de: 508, când „necurmatul” a fost înlăturat; decretul lui Iustinian din 533; și legea duminicală din 538, prin care tranziția a fost finalizată.

Acei treizeci de ani corespund perioadei de la 1989 până la legea duminicală, în care poporul filadelfian al lui Dumnezeu, pecetluit, va fi, ca Templul Său, înălțat înaintea întregii lumi. Atunci lumea va judeca între Hristos, care este reprezentat de poporul Său, așezat în locurile cerești împreună cu Hristos și, prin urmare, în Templul lui Dumnezeu, și omul păcatului, care șade în Templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine ca fiind Dumnezeu. La legea duminicală care vine curând, lucrătorii din ceasul al unsprezecelea, care sunt, de asemenea, marea mulțime, vor fi confrunțați cu o probă fundamentală. Este Sabatul zilei a șaptea Sabatul lui Dumnezeu sau este ziua soarelui Sabatul lui Dumnezeu?

„Și acum o altă scenă i s-a desfășurat înaintea lui. Îi fusese arătată lucrarea lui Satana de a-i conduce pe iudei să-L respingă pe Hristos, în timp ce pretindeau că onorează Legea Tatălui Său. Acum vedea lumea creștină sub o amăgire similară, pretinzând că Îl acceptă pe Hristos, în timp ce respingea Legea lui Dumnezeu. Auzise de la preoți și bătrâni strigătul furibund: «Ia-L!» «Răstignește-L, răstignește-L!», iar acum auzea din partea unor învățători care se pretindeau creștini strigătul: «La o parte cu legea!» A văzut Sabatul călcat în picioare și o instituție falsă întemeiată în locul lui. Din nou, Moise a fost cuprins de uimire și groază. Cum puteau cei ce credeau în Hristos să respingă Legea rostită de chiar glasul Său pe muntele cel sfânt? Cum ar putea cineva care se teme de Dumnezeu să înlăture Legea, care este temelia cârmuirii Sale în cer și pe pământ? Cu bucurie, Moise a văzut Legea lui Dumnezeu încă onorată și înălțată de un mic număr de credincioși. El a văzut ultima mare luptă a puterilor pământești de a-i nimici pe cei care păzesc Legea lui Dumnezeu. El privea înainte către vremea când Dumnezeu Se va ridica să-i pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor, iar cei care s-au temut de Numele Său vor fi acoperiți și ascunși în ziua mâniei Sale. A auzit legământul de pace al lui Dumnezeu cu cei care au păzit Legea Sa, pe când Își rostește glasul din locașul Său cel sfânt și cerurile și pământul se cutremură. El a văzut a doua venire a lui Hristos în slavă, pe morții cei dreپți înviați la viață nemuritoare, iar pe sfinții vii strămutați fără a vedea moartea și, împreună, înălțându-se cu cântări de bucurie către Cetatea lui Dumnezeu.” Patriarhi și Profeți, 476.

Mulțimea cea mare, care sunt neamuri și lucrători de un ceas, este pusă la încercare printr-o probă a temeliei, urmată îndată de o probă a templului. Este oare templul omenesc al Romei, cu omul păcatului, stânca sau nisipul pe care îți zidești credința? Sau este templul întrupării, care este Divinitatea și omenirea unite, care este templul celor o sută patruzeci și patru de mii, pe care Petru îl numește „o casă duhovnicească”? În acea perioadă de testare a temeliei și a templului, persecuția va împlini testul de turnesol al treptei a treia, iar apoi timpul de probă al omenirii se va încheia.

Leul din seminția lui Iuda completează acum istoria ascunsă a versetului patruzeci și a adus chiar mai multă lumină prin cele trei profeții de două sute cincizeci de ani ale lui Cyrus, Nero și Trump; și a făcut aceasta chiar în vremea când El subliniase lucrarea proclamării mesajului corectat din Nashville. Linia lui Nero oferă cadrul pentru stabilirea finală a chipului fiarei în Statele Unite ale Americii și apoi în lume. Linia lui Cyrus din 457 î.Hr. identifică istoria dintre Rafia și Panium, istoria dintre Războiul din Ucraina și al Treilea Război Mondial, care începe atunci când Panium se combină cu Actium, odată cu legea duminicală ce vine în curând. Linia lui Trump se încheie anul acesta la 4 iulie.

Nero este un simbol al persecuției; biserica din Smirna identifică istoria care se întinde până când persecuția se încheie, 250 de ani mai târziu, la biserica din Pergam și la compromis. Linia identifică așezarea chipului și, prin urmare, se corelează cu istoria în care chipul lui Hristos este așezat în templul Său. „Edictul” este punctul de pornire care conduce la prima lege duminicală, urmată de ușa închisă a despărțirii între est și vest, între înțelepți și neînțelepți, între grâu și neghină și între cei mântuiți și cei pierduți. „Edictul” care începe perioada este, de asemenea, „edictul” care începe aceeași perioadă de încercare pentru lume. Prin urmare, „edictul” este cel dintâi și cel de pe urmă. Fiecare reper al liniei de șaptesprezece ani a lui Nero identifică intensificarea persecuției din criza legii duminicale, care începe cu un „edict”, ceva de ordinul unui „ordin executiv” prezidențial.

Cele trei decrete ale lui Cirus din 457 î.Hr. identifică o perioadă de șaptesprezece ani, cu trei repere la sfârșit; la fel procedează linia lui Nero și cealaltă linie a lui Cirus, ambele încheindu-se cu venirea primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, din 1798 până la 1844. Cei trei pași ai lui Cirus sunt bătălia de la Rafia, apoi zece ani până la al doilea pas, iar apoi șapte ani până la bătălia de la Panium. Începutul și sfârșitul sunt amândouă bătălii, purtând astfel semnătura Alfei și Omegăi. Prima perioadă de zece ani reprezintă o perioadă de încercare care a început în 2014, odată cu Războiul din Ucraina, iar a doua perioadă se încheie șapte ani mai târziu, la bătălia de la Panium.

Palmoni

Palmoni a desigilat solia timpului pentru Milleriții din istoria primului și a celui de-al doilea înger, iar El desigilează solia numerelor în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, care este istoria celui de-al treilea înger.

Istoriile profetice simbolice, precum cei douăzeci și doi de ani de la 1776 până la 1798, reprezentați de răscoala macabeilor, identifică cauza începutului celei de-a șasea împărății și cauza sfârșitului celei de-a cincea împărății. Al douăzeci și doilea președinte, Grover Cleveland, a fost alfa al președinților, tipificându-l pe președintele omega, Donald Trump, fiind singurii doi președinți care au deținut două mandate neconsecutive. Trump este al douăzeci și doilea președinte care a câștigat un al doilea mandat, atunci când sunt luați în calcul atât ceilalți președinți care au preluat funcția în timpul mandatului unui predecesor, cât și președinții care și-au câștigat ei înșiși un al doilea mandat. A șasea împărăție a profetiei biblice a început în 1798, după cei douăzeci și doi de ani de la Declarația de Independență. 1798 până în 2026 este reprezentat de 22 la data alfa și 22 la data omega.

Sunt trei șiruri de unsprezece capitole care încep cu capitolul unsprezece și se încheie cu capitolul douăzeci și doi. Fiecare dintre cele trei șiruri de unsprezece capitole conține un punct median exact, reprezentat de trei versete. Geneza identifică momentul când "circumcizia" a fost dată ca simbol al unei relații de legământ cu un popor ales. A fost pentru prima dată când unui popor ales i s-a dat un semn care reprezenta un popor al legământului, iar în Matei cele trei versete centrale identifică Stânca pe care Hristos Își va zidi Biserica. Acele versete identifică momentul când numele lui Simon Barjona a fost schimbat în Petru, ceea ce echivalează cu o sută patruzeci și patru

de mii. Mijlocul șirului din Apocalipsa identifică legământul cu moartea, întrucât identifică papalitatea ca al optulea cap care este dintre cele șapte. Care credeți că sunt implicațiile faptului că capitolul unsprezece din Desire of Ages identifică mesajul lui Ioan Botezătorul, iar capitolul douăzeci și doi identifică moartea lui Ioan?

Mijlocul acelor capitole vă conduce la pagina 168, unde începe capitolul intitulat Nicodim. Capitolul unsprezece este intitulat Botezul, iar capitolul douăzeci și doi este intitulat Înțemnițarea și moartea lui Ioan. Capitolul unsprezece este un simbol al morții, al îngropării și al învierii, la fel ca și capitolul șaptesprezece și capitolul Nicodim, și la fel ca moartea lui Ioan.

Vom continua cu acestea în articolul următor.